

تشکیل نخستین سازمان جدید برای خلع سلاح بازارها

در ژوئن ۱۹۹۸ به ابتکار لوموند دیپلوماتیک سازمانی با شرکت سندیکاها، انجمن ها و نشریه های مختلف بنام انجمن مالیات بندی معامله های مالی برای کمک به شهروندان (Attac) بوجود آمد که هدف اساسی آن چنانچه در کارپایه سیاسی آن آمده عبارت از کسب فضاهای از دست رفته دموکراسی بنفع قلمرو مالی از راه مالیات بندی سرمایه و درآمدهای آن و مالیات بر بورس بازی در زمینه پولی است . این انجمن تا میانه دسامبر ۱۹۹۸ توانست تقریباً ۴۵۰۰ عضو و نزدیک به ۶۰ کمیته محلی پیرامون خود گردآورد. کارپایه سیاسی آتاک که در مجمع عمومی آن در سوم ژوئن ۱۹۹۸ به تصویب رسید از این قرار است :

« جهانی شدن مالی نامانی اقتصادی و نابرابری های اجتماعی را شدت داده است . این جهانی شدن گزینش های خلق ها، نهادهای دموکراتیک و دولت های حاکم مدافع نفع عمومی را دور می زند و کاهش می دهد و منطق های دقیقاً سوداگرانه را جانشین آنها می سازد که تنها بیانگر منفعت های مؤسسه های فراملی و بازارهای مالی است .

بخاطر دگرگونی جهانی که همچون امری مقدس وانمود می شود، شهروندان و نمایندگان آنها پیرامون قدرت تصمیم گیری درباره سرنوشت شان به بحث و جدل مشغول اند. یک چنین تنزل و ناتوانی بسود رویش حزب های ضد دموکراتیک تمام می شود. متوقف کردن این روند با ایجاد ابزارهای جدید تنظیم و نظارت و برنامه ریزی های ملی، اروپایی و بین المللی به امری حیاتی تبدیل شده است . تجربه نشان میدهد که دولتها بدون ترغیب در این زمینه اقدام نخواهند کرد. بنابراین ، مقابله با مصادف دوگانه انفجار اجتماعی و ناامیدی سیاسی خیزشی مدنی و مبارز می طلبد.

آزادی کامل گردش سرمایه و بهشت های مالیاتی و فوران حجم معامله های سوداگرانه دولتها را به مسابقه شدید بنفع سرمایه گذاران بزرگ سوق میدهد. بنام مدرنیته هر روز ۱۵۰۰ میلیارد دلار در بازارهای معامله های ارزی برای جستجوی سودهای آتی بدون رابطه با وضع تولید و تجارت ثروتها و خدماتها در رفت و آمد است . نتیجه چنین تحولی افزایش دایمی درآمدهای سرمایه بزیان درآمدهای کار، تعمیم ناپایداری و توسعه فقر است .

از این پس ، زیر پوشش تامین امنیت ، مزدبران دعوت شده اند که ساز و کار صندوقهای اعانه را جانشین سیستم بازنشستگی خود سازند. این امر موجب تبعیت تقریباً بیشتر مؤسسه های خاص شان از امر و نهی های سودورزی آتی می گردد. شرایط کار در مؤسسه ها را سخت تر می سازد و منطقه نفوذ حوزه مالی را توسعه می دهد و کهنگی ساختار همبسته میان ملت ، مردم و نسل ها را به شهروندان القا می کند.

کشورهای عضو « سازمان همکاری و توسعه اقتصادی » به بهانه توسعه اقتصادی و تامین شغل از امضای «موافقت چندجانبه در سرمایه گذاری ها» (AMI) که همه حقوق را به سرمایه گذاران وامی گذارد و تمامی وظیفه ها را برای پیشبرد این مقصود به دولت تحمیل می کند، صرف نظر نکرده اند. در عین حال کمیسیون اروپایی و برخی دولتها می کوشند جنگ صلیبی مبادله آزادشان را از راه ایجاد «بازار جدید فراملی» (NTM) که آشکارا برقراری سرکردگی ایالات متحد را در زمینه سمعی- بصری و تخریب سیاست کشاورزی مشترک در نظر دارد، دنبال کنند.

به هر رو، بیشتر چرخ دنده های این ماشین ناعادلانه در ساختار رابطه شمال و جنوب و نیز درون خود کشورهای پیشرفته هنوز می تواند از کار بیفتد. اغلب ، دلیل مقدر شمردن وضعیت ناهنجار کنونی ناشی از سانسور اطلاعات درباره بدیل های واقعی است . از اینرو، نهادهای مالی بین المللی و رسانه های بزرگ (که سودبرندگان جهانی شدن کنونی هستند) درباره پیشنهاد اقتصاددان آمریکایی جیمز توبین برنده جایزه نوبل اقتصاد، در زمینه مالیات بندی معامله های بورس بازانه در بازارهای ارزها سکوت اختیار کرده اند. مالیات توبین با نرخ

بسیار نازل ده ها میلیارد دلار در سال عایدی دارد. جمع آوری این مبلغ بوسیله کشورهای صنعتی و واریز کردن آن به حساب سازمانهای بین المللی می تواند به فعاليتها برای مبارزه علیه نابرابری ها، ارتقا تعلیم و تربیت و بهداشت عمومی در کشورهای فقیر و تامین غذا و توسعه پایدار یاری رساند. تنها یک چنین دستگاہی قادر است چوب لای چرخ بورس بازی بگذارد، منطق مقاومت را تقویت کند و عرصه آزادی عمل شهروندان و دولتها را گسترش دهد و در یک کلام برتری سیاست را در زندگی اجتماعی بازآفرینی کند.

با عنایت به چنین نییتی ، امضا کنندگان این متن تشکیل انجمن Attac (انجمن مالیات بندی معامله های مالی برای کمک به شهروندان) را پیشنهاد کرده اند. این انجمن به آنها امکان می دهد اطلاعات لازم برای اقدام مشترک در کشور مربوط ، در سطح اروپا و بین المللی جمع آوری و منتشر گردد. هدف از آن جلوگیری از بورس بازی بین المللی ، انجام مالیات بندی بر درآمدهای سرمایه ، تحریم بهشت های مالیاتی ، منع تعمیم صندوق های اعانه و بطور کلی کسب فضاهای از دست رفته دموکراسی بنفع حوزه مالی و مخالفت با هر نوع چشم پوشی از حاکمیت دولتها به عذر تامین «حقوق» سرمایه گذاران و تاجران است . همه این اقدام ها به خاطر این است که آینده جهان در دست ما باشد.

سوم ژوئن ۱۹۹۸